

BRUNING, Henri (Amsterdam 10 juli 1900 – Nijmegen 17 december 1983).

Publiceerde in diverse katholieke antidemocratische tijdschriften en redigeerde van juli 1933 tot februari 1934 samen met Ernest Michel en Ernst Voorhoeve het fel integralistische blad *De Christophore*. Na een ontmoeting met Joris van Severen raakte hij geheel in diens ban en wist zijn mederedacteuren in februari 1934 over te halen met hem lid te worden van de Noord-Nederlandse afdeling van het *Verdinaso*. Hij schreef sedertdien in *Hier Dinaso!* en in *De Dinaso Student*, waarin hij zich ook antisemitisch uitliet (antisemitisme).

In november 1940 trad Bruning met Verdinaso-Nederland toe tot Anton Mussert's Nationaal-Socialistische Beweging. Dat contact bleef tot eind 1942. Hij trad toe tot de Kultuurkamer en was in 1942 enkele maanden redacteur van *De Schouw* het blad van de Kultuurkamer. Hij bleef tot mei 1945 het nationaal-socialisme trouw. In 1947 werd hij na interneering veroordeeld tot twee jaar met aftrek en kwam dientengevolge onmiddellijk vrij. De Perszuiveringscommissie legde hem voor twintig jaar een publicatieverbod op. Bruning publiceerde echter weer in de jaren 1950 en verdedigde zijn keuze voor het fascisme in het artikel "Een ander spoor...?" (in *Maatstaf*, 2 (1954-1955), p. 419-443).

LITERATUUR: L.M.H. Joosten, *Katholieken en fascisme in Nederland 1920-1940*, 1964; – A.A. de Jonge, *Crisis en critiek der democratie*, 1968; – J.J. Kelder, *Schrijven voor de Nieuwe Orde*, 1983; – id. (e.a.), *De Nieuwe Orde en de Nederlandse letterkunde 1940-1945*, 1985; – H. van Gelre, 'Henri Bruning ten onrechte vergeten', in *De Standaard* (14 juli 1984); – A. Venema, *Schrijvers, uitgevers en hun collaboratie*, 4 dln., 5 bdn., 1988-1992.

ANTHONIUS A. DE JONGE* EN PIETER VAN HEES